

Nr 259.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken m. m.; given Stockholms slott den 20 juli 1914.

Under åberopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna de i berörda protokoll tillstyrkta förslagen till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken med därtill hörande särskilda bestämmelser och till utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas tillsvidare från och med den 1 januari 1915, samt på grund härav bestämma postsparbankens anslag, förslagsvis, till 359,935 kronor, att utgå av postsparbankens inkomster.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Vennersten.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 juli 1914.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
 Statsråden: HASSELROT,
 VON SYDOW,
 friherre BECK-FRIIS,
 STENBERG,
 LINNÉR,
 MÖRCKE,
 VENNERSTEN,
 WESTMAN,
 BROSTRÖM.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet anmälde chefen för finansdepartementet, statsrådet Vennersten, följande postsparbanksärenden och anförde därvid:

1:o)

Nytt av-
 löningsregle-
 mente för
 tjänstemän
 vid postspar-
 banken.

Då vederbörande departementschef den 24 mars 1911 för Kungl. Maj:t framlade förslag till lönereglering för postsparbanken, utgick han från att postsparbanken jämväl framgent skulle vara en självständig institution, dock med den anknytning till postverket, som betingades därav, att postanstalterna fungerade såsom postsparbankskontor. Han

ansåg tillika, att löneförhållandena i de båda verken borde regleras efter enahanda grunder.

Beträffande avlöningsvillkoren syntes honom de i avlöningsreglementet för postverket bestämda föreskrifterna i det väsentliga böra bliva gällande jämväl för postsparbankens personal. För sistberörda befattningshavare borde dock särskilt stadgas skyldighet att underkasta sig överflyttning till tjänstgöring i postverket med bibehållande av avlöning och tjänstegrad.

I enlighet med de av departementschefen angivna grunder hade han låtit utarbeta förslag till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken jämte till detta reglemente hörande övergångsbestämmelser.

Uti proposition nr 150 vid 1911 års riksdag, med förslag till utgiftsstat för postsparbanken m. m., föreslog Kungl. Maj:t riksdagen, bland annat, att godkänna nyssberörda förslag till avlöningsreglemente jämte tillhörande övergångsbestämmelser.

Enligt vad riksdagens skrivelse den 29 maj 1911, nr 230, utvisar, godkände riksdagen med några mindre ändringar det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken jämte tillhörande övergångsbestämmelser.

Den 22 juni 1911 blev med godkännande av riksdagens beslut, i vad detsamma avvek från Kungl. Maj:ts förslag, av Kungl. Maj:t fastställt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken jämte övergångsbestämmelser (svensk författningssamling nr 66 s. 2—10).

Sedan 1912 års riksdag, på framställning av Kungl. Maj:t, å postsparbankens avlöningsstat från och med år 1913 uppfört ett antal kvinnliga skrivbiträden, förordnade Kungl. Maj:t i överensstämmelse med riksdagens beslut, genom kungörelse den 10 juni 1912 (svensk författningssamling nr 152), att med avseende å ifrågavarande befattningar skulle gälla vissa allmänna villkor och bestämmelser.

Vid 1913 års riksdag framlade Kungl. Maj:t uti proposition nr 112, bland annat, förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i avlöningsreglementet för tjänstemän vid postsparbanken ävensom av en paragraf i övergångsbestämmelserna till samma reglemente.

De föreslagna ändringarna beträffande avlöningsreglementet avsågo allenast att bringa bestämmelserna i reglementet till överensstämmelse med förenämnda beslut vid 1912 års riksdag i fråga om de kvinnliga skrivbiträdena.

Vad Kungl. Maj:t föreslog beträffande ändringen i övergångsbestämmelserna var föranlett av en framställning från föreningen av

kvinnor i statens tjänst och innebar medgivande att kvinnlig kontors-skrivare, som före 1909 års utgång antagits till extra biträde å post-sparbanksbyrån, skulle kunna i fråga om begynnelseavlönning och av-löningsförhöjning tillgodoräknas viss del av tiden för tjänstgöringen såsom extra biträde.

Sedan Kungl. Maj:ts berörda förslag godkänts av riksdagen (enligt dess skrivelse den 1 juni 1913 nr 234), utfärdade Kungl. Maj:t den 13 juni 1913 kungörelse om ändrad lydelse av vissa paragrafer i avlönings-reglementet för tjänstemän vid postsparbanken ävensom av viss paragraf i övergångsbestämmelserna till samma reglemente (svensk författnings-samling nr 144).

Styrelsen för
postspar-
banken.

I skrivelse den 23 januari 1914 har nu styrelsen för postspar-banken gjort framställning, bland annat, om utfärdande av nytt av-löningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken. Styrelsen har därvid till en början erinrat, att gällande avlöningsreglemente i tillämp-liga delar anslöte sig till avlöningsreglementet för postverkets personal den 27 augusti 1909.

Emellertid hade — yttrar postsparbanksstyrelsen vidare — general-poststyrelsen uti underdånig skrivelse den 24 oktober 1912 anført, bland annat, hurusom under den tid nyssnämnda avlöningsreglemente för postverkets personal då tillämpats, reglementet och i synnerhet dess övergångsbestämmelser visat sig ofullständiga och i övrigt behäftade med vissa brister, ävensom att en del förtydliganden i reglementet be-funnits önskvärda, varjämte åtskilliga stadganden, som förut ej haft plats i reglementet, där de dock, praktiskt sett, borde ingå, ansetts böra där inrymmas; och hade generalpoststyrelsen på grund därav hem-ställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att godkänna ett nytt för tjänstemän vid postverket gällande avlöningsreglemente, avfattat i enlighet med av generalpoststyrelsen upprättat förslag.

Efter det Kungl. Maj:t uti proposition till riksdagen den 14 januari 1913 framlagt förslag till avlöningsreglemente för tjänstemän vid post-verket, samt detta förslag blivit av riksdagen godkänt, utfärdades — erinras det av postsparbanksstyrelsen — den 20 juni 1913 ett från 1914 års början gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid post-verket.

Styrelsen för postsparbanken anför vidare, bland annat, följande.

Sistnämnda avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket innehöle i § 2 mom. 1 bestämmelse därom, att tjänstemän vid postverket vore underkastad jämväl den förflyttning till annan befattning vid *postsparbanken*, som kunde varda honom

i behörig ordning ålagd, dock utan minskning i den honom vid förflyttningen tillkommande fasta avlöning.

Oavsett lämpligheten i allmänhet därav att de beträffande avlöningsvillkoren för tjänstemän vid postverket bestämda föreskrifter i tillämpliga delar bleve gällande jämväl för tjänstemännen vid postsparbanken, syntes det postsparbanksstyrelsen som om ovan omförmälda bestämmelse i § 2 mom. 1 av nu gällande avlöningsreglemente för postverket allenast i och för sig vore av beskaffenhet att nödvändiggöra åtgärder för vidtagande, så snart ske kunde, av en sådan ändring av gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken att, i den mån sådant vore möjligt och nödigt, enhetlighet vunnos mellan de för tjänstemän vid postverket och postsparbanken gällande lönesatser och avlöningsvillkor.

Styrelsen för postsparbanken hade därför funnit sig böra utarbета ett efter mönster av det för postverket nu tillämpade avlöningsreglemente avfattat förslag till nytt sådant reglemente för tjänstemän vid postsparbanken, vilket förslag bifogats styrelsens underdåniga skrivelse. De olikheter i avseende å en del bestämmelser, som detta förslag företedde vid jämförelse med nu gällande reglemente för tjänstemän vid postsparbanken, betingades av nödvändigheten att i tillämpliga delar vinna överensstämmelse med vad för postverket blivit bestämt i motsvarande hänseenden.

Under benämningen »särskilda bestämmelser» hade, på sätt ägt rum i avseende å de för postverkets personal nu gällande avlöningsbestämmelser, sammanfattats de vid det av postsparbanksstyrelsen överlämnade reglementsförslaget fogade stadganden, som skulle motsvara de till nuvarande avlöningsreglemente för postsparbanken hörande övergångsbestämmelser.

Såsom styrelsen för postsparbanken i sin omförmälda underdåniga skrivelse den 23 januari 1914 erinrat, har det avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket, som antogs vid 1909 års riksdag och innefattas i kungl. kungörelsen den 27 augusti 1909 (svensk författningssamling nr 104), blivit ersatt av ett nytt avlöningsreglemente, antaget vid 1913 års riksdag och innefattat i kungl. kungörelsen den 20 juni 1913 (svensk författningssamling nr 123).

Dessförinnan hade emellertid i sammanhang med uppförandet vid 1912 års riksdag å postverkets avlöningsstat av vissa kvinnliga biträdesbefattningar tvenne paragrafer i 1909 års avlöningsreglemente erhållit förändrad lydelse (kungl. kungörelsen den 29 juni 1912, svensk författningssamling nr 188).

Det avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket, som antogs vid 1913 års riksdag, överensstämmer med Kungl. Maj:ts förslag i ämnet, undantagandes vad angår en ändring i § 7 (om ortstillägg), som icke har någon särskild betydelse i nu förevarande ärende angående avlöningsreglementet för tjänstemän vid postsparbanken.

Kungl. Maj:ts framställning till 1913 års riksdag (i proposition nr 2) angående nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket

samt fastställande av postverkets stat för driftkostnader år 1914 karakteriseras i riksdagens skrivelse den 1 juni 1913 (nr 236) sålunda:

Framställningen avsåge huvudsakligen lönereglering för den lägre posttjänstemannagruppen (= vaktmästare hos generalpoststyrelsen, förste postvaktmästare, förste postiljon, postvaktmästare, postiljon) samt vissa ändringar i postverkets avlöningsreglemente till undanröjande av en del vid övergången till den nya staten uppkomna ojämnheter. Genom löneregleringen skulle nämnda tjänstemannagrupp erhålla en lönestat, som till avlöningsbelopp och allmänna principer vore av den nya, efter år 1907 för kommunikationsverken tillämpade typen, och riksdagen hade för sin del icke funnit något att erinra mot förslaget i denna del. De av Kungl. Maj:t föreslagna förändringarna i avlöningsreglementet till undanröjande av en del vid övergången till den nya staten uppkomna ojämnheter, vilka förändringar icke rubbade grunderna för den från och med år 1910 gällande lönestaten, hade visat sig nödvändiga och följaktligen icke givit riksdagen anledning till någon anmärkning.

Löneregleringskommittén.

Över styrelsens för postsparbanken förberörda framställning har löneregleringskommittén, på grund av nådig remiss, den 18 sistlidne maj avgivit utlåtande och därvid anfört följande:

»Vid den granskning, löneregleringskommittén ägnat nu föreliggande förslag till nytt *avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken*, har befunnits, att detsamma, såsom i postsparbanksstyrelsens underdåniga skrivelse den 23 januari 1914 säges, utarbetats efter mönster av det nya avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket.

Jämföres det föreliggande reglementsförslaget med nu gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken, sådant detta reglemente, i vad §§ 1, 2, 4 och 7 angår, lyder enligt kungl. kungörelsen den 13 juni 1913, äro skiljaktigheterna huvudsakligen de, som här efteråt angivas.

§ 1.

I det föreliggande förslaget har befattningshavarnas fördelning i 'tjänstemän av högre grad' och 'tjänstemän av lägre grad' borttagits, på sätt ägt rum i det nya avlöningsreglementet för postverket.

Alla befattningshavare vid postsparbanken — fränsett generalpostdirektören i egenskap av styrelsens ordförande och tre särskilda ledamöter i styrelsen — inbegripas under den gemensamma beteckningen 'tjänstemän', och i tablån över de fasta avlöningsbeloppens fördelning i lön och tjänstgöringspenningar hava tjänstemännen uppdelats i de två grupperna 'manliga' och 'kvinnliga'.

I nyssnämnda tablå har jämväl vidtagits ändring beträffande fördelningen av de vid postsparbanken anställda vaktmästarnes fasta avlöning, så att av densamma skulle på lön och tjänstgöringspenningar belöpa respektive tre fjärdedelar och en

fjärdedel eller så nära därintill som möjligt; detta på det att nämnda vaktmästare måtte i avlöningshänseende vid sjukdomsfall bliva jämställda med vaktmästare hos generalpoststyrelsen. Ändringen har föranlett förslag om särskilt pensionsunderlag för vaktmästare; varom vidare förmåles i det följande.

I § 1 uti nuvarande reglemente förekommer i en not 1) den bestämmelse, att till var och en av högst 7 kontorsskrivare (kvinnor), som förordnas att utöva förmenskap, må utgå särskilt arvode med 15 kronor i månaden. Därtill har i förslaget lagts: 'vilket belopp anses tillhöra tjänstgöringspenningarna'. I sammanhang därmed har i § 8 uteslutits vad där nu finnes bestämt därom, att det särskilda arvodet till kontorsskrivare alltid utgår till den, som bestrider tjänsten.

I överensstämmelse med vad som förekommer i det nya avlöningsreglementet för postverket, har i § 1 av nu förevarande förslag i noten 2) i fråga om det särskilda arvodet till förste vaktmästare förklarats, att det hänföres till tjänstgöringspenningar, samt i fråga om avdrag å vaktmästares lön för förmånen av fri bostad med belysning och uppvärmning m. m. förklarats, att sådant avdrag ej föranleder minskning av pensionsunderlaget.

Slutligen hava i § 1, i analogi med bestämmelse i postverkets avlöningsreglemente, intagits definitioner å uttrycken 'fast avlöning' och 'avlöning'.

§§ 2 och 3.

Dessa paragrafer hava i flera hänseenden omredigerats och i övrigt omarbetats, varvid bestämmelser, motsvarande de i § 3 av nuvarande reglemente befintliga, intagits i § 2 under mom. 5 och 6 i förslaget till nytt reglemente, under det att bestämmelser, motsvarande mom. 5 i § 2 uti nuvarande reglemente, intagits uti § 3 i förslaget.

Man har därvid anslutit sig till uppställningen i postverkets nya avlöningsreglemente, vilket även eljest i de flesta hänseenden tjänat till förebild.

Sålunda har, i fråga om avlönings utbekommande, med det fall, då tjänsteman blivit oförmögen till tjänstgöring i följd av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, sammanställts det fall, att han förbjudits tjänstgöra till förekommande av smittofara på grund av annans sjukdom.

Lika med vad som skett i det nya reglementet för postverket, så har ock i förevarande förslag iakttagits den numera allmänna regeln (enligt kungl. kungörelse den 4 juli 1913, svensk författningssamling nr 140), att, där för civil ordinarie befattningshavare avlöningsförhöjning må äga rum efter viss tids tjänstgöring, honom icke må föras till last tid, varunder han åtnjutit ledighet för fullgörande av värnplikt.

I de två sista styckena av mom. 5 i § 2 av det föreliggande förslaget äro från det nya reglementet för postverket intagna bestämmelser, avseende att vid befordran tillförsäkra vederbörande befattningshavare en omedelbar förbättring i avlöningstillkoren.

De ifrågavarande bestämmelserna lyda sålunda:

'Vid befordran tillträder tjänsteman lägsta fasta avlöningen i den grupp, till vilken befordran äger rum, därest han antingen från tillträdadet av den nya tjänsten skulle ägt uppbära lägre fast avlöning i den tjänst, varest befordran skett, eller ock icke innehar ordinarie tjänst. Eljest äger han tillträda den fasta avlöning, som enligt § 1 närmast överstiger det belopp, han från tiden för den nya tjänstens till-

trädande varit berättigad att i den tjänst, från vilken befordran ägt rum, uppbära i fast avlöning.

Därjämte äger tjänsteman, såvida han icke redan samtidigt med tillträddandet av den nya tjänsten intjänat avlöningsförhöjning genom ålderstillägg i vid befordringen innehavd tjänst, att i fråga om avlöningsförhöjning i den nya tjänsten räkna sig till godo den tid intill tre kalenderår, varunder han innehafvt det fasta avlöningsbelopp, som enligt § 1 är närmast lägre än det fasta avlöningsbelopp, befordringen för honom medfört.

Motiven för chefen för civildepartementet att i sitt vid propositionen nr 2 till 1913 års riksdag fogade anförande tillstyrka motsvarande bestämmelsers intagande i det nya avlöningsreglementet för postverket återfinnas å sid. 59—61 i nyssnämnda kungl. proposition.

I sista stycket av mom. 6 i § 2 av det föreliggande förslaget har intagits bestämmelse därom, att ordinarie tjänsteman, som i behörig ordning förflyttats från befattning i postverket till befattning i postsparbanken, äger att för åtnjutande av förhöjning i avlöningen samt för bekommande av semester tillgodoräkna sig den tid, han före förflyttningen varit i det förra verket anställd såsom ordinarie innehavare av tjänst, motsvarande den, till vilken förflyttningen äger rum.

En motsvarande bestämmelse, avseende ordinarie tjänsteman, som förflyttas från befattning vid postsparbanken till befattning vid postverket, finnes intagen i det nya reglementet för postverket, § 2 mom. 6.

I § 3 uti det föreliggande förslaget äro mom. 1 och 2 samt första stycket av mom. 3 likalydande med motsvarande moment och stycke i § 3 av det nya avlöningsreglementet för postverket.

Enligt mom. 1 har tjänstemans skyldighet att bestrida högre befattning blivit — såsom fallet är vid post- och telegrafverken — utsträckt till att omfatta alla förordnanden, ej blott, såsom hittills, vid sjukdomsförfall, tjänsteresor m. fl. särskilt angivna fall.

De två sista styckena av mom. 3 uti § 3 av det nu föreliggande förslaget äro likalydande med de två sista styckena i mom. 5 i § 2 av nu gällande reglemente för tjänstemän vid postsparbanken, sådant sistnämnda mom. lyder enligt kungl. kungörelsen den 13 juni 1913.

§ 4.

§ 4 i nu förevarande förslag — angående avlöningsförmåner för den, som på förordnande förvaltar ledig tjänst, liksom ock för vikarie i succession efter honom — överensstämmer med § 4 i nu gällande reglemente för postsparbanken, sådan denna paragraf lyder enligt kungl. kungörelsen den 13 juni 1913, allenast med ett tillägg till första stycket, hämtat från § 4 i reglementet för postverket och så lydande: 'dock må för den tid, vikariatsförordnandet kommer att räcka utöver tre månader, den vikarierandes sammanlagda avlöning ej överstiga vad han såsom ordinarie å den högre befattningen skulle äga uppbära'.

§ 5.

I § 5 av nuvarande reglemente för postsparbanken stadgas i första stycket, att vid avgång från tjänsten till följd av avskedstagande, entledigande eller dödsfall 'själva lönen' utgår till månadens slut.

Uti det föreliggande förslaget hava orden 'själva lönen' utbytt mot 'lönen samt ortstillägget', och detta med rätta, enär enligt § 7 i nuvarande reglemente ortstillägg anses såsom lön, utan att dock medföra höjning av pensionsunderlag.

I sista stycket av § 5 i nu gällande reglemente för postsparbanken stadgas, att, därest tjänsteman, vare sig ordinarie eller extra, avlider i följd av olyckshändelse, timad under tjänsteutövning, ett belopp, motsvarande den avlidnes 'fasta avlöning' för en månad, må såsom begravningshjälp tilldelas hans dödsbo. Uti det föreliggande förslaget har uttrycket 'fasta avlöning' fullständigats till 'fasta avlöning resp. arvode'.

§ 6.

§ 6 i förslaget — avseende fall, då tjänsteman avhåller sig från eller avstänges från tjänstgöring eller tages i häkte — är likalydande med § 6 i nuvarande reglemente.

§ 7.

§ 7 i förevarande förslag, beträffande ortstillägg, överensstämmer med § 7 i nuvarande reglemente för postsparbanken, sådan denna paragraf lyder enligt kungl. kungörelsen den 13 juni 1913, allenast med det fullständigande, att i första stycket i avseende å där angivna belopp tillagts orden 'allt för år räknat'.

§ 8.

I sammanhang därmed att i förut omförmälda not 1) till § 1 i föreliggande förslag intagits förklarande att beloppet av det särskilda förmansarvodet till vissa kontorsskrivare anses tillhöra tjänstgöringspenningarna, har, såsom redan nämnts, ur § 8 uteslutits vad där nu finnes stadgat därom, att detta särskilda arvode alltid utgår till den, som bestrider tjänsten.

§§ 9 och 10.

§ 9 (angående anmärkningsprovision) och § 10 (angående uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till vaktmästare) äro likalydande i föreliggande förslag och nuvarande avlöningsreglemente.

§ 11.

Denna paragraf, innehållande bestämmelser i fråga om kostnadsfri läkarvård samt medikamenter åt vissa befattningshavare, överensstämmer i sakligt avseende med samma paragraf i nu gällande reglemente. Uttrycket 'tjänsteman av lägre grad' har utbytt mot 'vaktmästare'.

§ 12,

som handlar om resekostnads- och traktamentsersättning vid tjänsteresor, är oförändrad.

§ 13.

I § 13, första stycket uti nuvarande avlöningsreglemente för postsparbanken är — i analogi med vad som var stadgat i § 14 i avlöningsreglementet för postverket den 27 augusti 1909 — föreskrivet, att tjänsteman äger årligen, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, postsparbanksdirektören, kamreraren och sekreteraren samt förste aktuarien under 45 dagar, annan tjänsteman av högre grad de första 3 kalenderåren, varunder han innehar ordinarie anställning vid postsparbanken, under 15 dagar och därefter under 30 dagar samt tjänsteman av lägre grad de första 3 kalenderåren av sin ordinarie anställning under 8 dagar och därefter under 15 dagar.

I det avlöningsreglemente för postverket, som antogs vid 1913 års riksdag, är inskränkningen av semesterförmånen för flertalet befattningshavare under de första tre kalenderåren av ordinarie anställning borttagen.

Första stycket av § 13 i nu föreliggande förslag till avlöningsreglemente för postsparbanken är avfattat i analogi med vad sålunda numera gäller inom postverket uti ifrågavarande hänseende.

§ 14.

Likasom i nuvarande reglementet är i förslaget under denna paragraf intagen den föreskrift, att grunderna för avlöningen till extra tjänstemän bestämmas av Kungl. Maj:t.

§ 15.

Under denna paragraf, som i fråga om skyldighet för tjänstemän att avgå från tjänsten mot åtnjutande av pension hänvisar till lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension, har i det förevarande förslaget upptagits bestämmelse om särskilt pensionsunderlag (å 1,000 kronor) för vaktmästare vid postsparbanken.

Detta har, såsom redan i det föregående under § 1 antytts, skett i sammanhang med den förändrade fördelningen av fast avlöning, som föreslagits på det att vaktmästare vid postsparbanken måtte i avlöningshänseende vid sjukdomsfall bliva jämnställda med vaktmästare hos generalpoststyrelsen.

Styrelsen för postsparbanken har ansett pensionsunderlaget för vaktmästare vid banken böra bestämmas till ovanberörda belopp, 1,000 kronor, eller samma belopp, varmed hel pension, enligt nu gällande bestämmelser, utgår till dylik befattningshavare, och vilket belopp, enligt § 16 av det vid 1913 års riksdag antagna avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket, jämväl bestämts såsom pensionsunderlag för vaktmästare hos generalpoststyrelsen.

§§ 16 och 17

i det föreliggande förslaget äro lika lydande med samma paragrafer i nu gällande avlöningsreglemente för postsparbanken.

I § 16 stadgas, att tjänstemännen vid postsparbanken tillsättas genom konstitutiorial, och förklaras vad detta skall anses innebära.

§ 17 innehåller bestämmelser i fråga om skyldighet att underkasta sig reglementets villkor och bestämmelser ävensom, i händelse av förflyttning till befattning inom postverket, jämväl de villkor och bestämmelser, som äro eller varda intagna i avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket.

Det föreslagna nya avlöningsreglementet för tjänstemän vid postsparbanken skulle, enligt styrelsens förslag, lända till efter rättelse från och med den 1 januari 1913.

Vid nu gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken äro — såsom ock var fallet med 1909 års avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket — fogade vissa övergångsbestämmelser.

I nu föreliggande förslag äro — i analogi med vad förhållandet är med 1913 års reglemente för postverket — övergångsbestämmelserna ersatta med 'särskilda bestämmelser', avfattade i fyra paragrafer.

§ 1.

Styrelsen för postsparbanken har erinrat, att denna paragraf med för postsparbanken lämpade förändringar, motsvarar stadgandena i § 1 av särskilda bestämmelser till 1913 års avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket.

För de tjänstemän av högre eller lägre grad, som vid 1911 års slut, på grund av fasta förordnanden, innehade i enlighet med Kungl. Maj:ts särskilda beslut inrättade befattningar vid postsparbanken och vilka med 1912 års ingång tillträdde någon av de i paragrafen omförmälda befattningar å sistnämnda års stat, skulle, enligt § 1 i övergångsbestämmelserna till 1911 års reglemente, i avseende å beloppet av *begynnelseavlöningen* vid sådant tillträde tillämpas vissa bestämmelser, angivna i 3 särskilda punkter.

1) Ifrågavarande tjänstemän skulle anses vara indelade i tre särskilda grupper.

2) Tjänsteman ägde tillgodoräkna sig den tid, som förflutit sedan han tillträtt innehavande befattning eller befattning tillhörande *samma* eller *högre grupp*, enligt angiven fördelning av vissa befattningar.

3) Den, som med 1912 års början tillträdde förste aktuariefattningen vid postsparbanken, ägde emellertid att i avseende å beloppet av *begynnelseavlöningen* tillgodoräkna sig tre år av den tid, han på grund av fast förordnande bestritt den dittillsvarande aktuarietjänsten.

Den sista (tredje) av nyssberörda tre punkter är numera obehövlig.

Beträffande åter paragrafen i övrigt har densamma, såsom styrelsen för postsparbanken antytt, blivit i det nu föreliggande förslaget lämpad till motsvarighet med stadganden i § 1 uti de särskilda bestämmelserna till 1913 års avlöningsreglemente för postverket.

Bestämmelserna i § 1 skulle alltså, enligt förslaget, för de i paragrafen omförmälda tjänstemän vid postsparbanken avse ej blott beloppet av *begynnelseavlöningen* vid tillträdet av befattningen med 1912 års ingång utan även *avlöningsförhöjning*; och tjänsteman skulle enligt punkten 2) äga tillgodoräkna sig den tid, som förflutit sedan han tillträtt fast förordnande å innehavande befattning eller befattning tillhörande ej blott *samma* eller *högre* utan även *närmast lägre grupp*.

§ 2.

Beträffande övergångsbestämmelserna till 1911 års avlöningsreglemente för

postsparbanken må erinras, att § 2 erhöll förändrad lydelse genom kungl. kungörelsen den 13 juni 1913.

Det stadgande, som finnes intaget i § 2 uti nu föreliggande förslag till 'särskilda bestämmelser', motsvarar stadgande i § 2 mom. 4 i de särskilda bestämmelserna till 1913 års avlöningsreglemente för postverket.

Stadgandet i fråga är av följande innehåll:

De i § 2 mom. 5 i det föreslagna avlöningsreglementet meddelade bestämmelser (innefattande allmänna villkor för erhållande av avlöningsförhöjning) skola för tjänsteman, som befordrats under tiden efter 1912 års ingång intill dess avlöningsreglementet träder i kraft, tillämpas såsom om desamma varit gällande redan vid den tidpunkt, från vilken befordran ägt rum.

§ 3.

De särskilda momenten i denna paragraf uti de föreslagna särskilda bestämmelserna äro av misstag betecknade såsom 2 och 4 i stället för 1 och 2.

Såsom styrelsen för postsparbanken antytt, motsvarar första momentet i tillämpliga delar § 4 mom. 2 i de särskilda bestämmelserna till 1913 års avlöningsreglemente för postverket.

Det ifrågavarande första momentet innehåller föreskrifter, om och i vad mån den, som vunnit befordran till bokhållare eller kontorsskrivare vid postsparbanken, må i avseende å begynnelseavlönning och avlöningsförhöjning räkna sig till godo en del av tjänstgöringen såsom extra ordinarie vid postverket eller postsparbanken m. m.

I det andra momentet av förevarande § 3 hänvisas, i fråga om löneförhöjning genom ålderstillägg ävensom rörande avlöningsfyllnad i visst fall åt kvinnligt biträde vid postsparbanken, till kungl. kungörelse den 10 juni 1912.

§ 4.

Enligt denna paragraf i de föreslagna särskilda bestämmelserna skall tjänsteman, som vid 1914 års utgång innehade befattning å 1914 års stat för postsparbanken och som icke vill underkasta sig den nya avlöningsstaten samt de i avlöningsreglementet meddelade villkor och bestämmelser, därom före nämnda års slut göra anmälan hos styrelsen för postsparbanken. Till tjänsteman, som före berörda tidpunkt gjort dylik anmälan, skola avlöningsförmåner utgå enligt för honom förut gällande grunder.

Denna paragraf är avfattad i analogi med § 6 i de särskilda bestämmelserna till 1913 års avlöningsreglemente för postverket.

Genom 1911 års riksdags, efter framställning från Kungl. Maj:t, fattade beslut i ämnet är fastslaget,

att postsparbanken visserligen skall vara en självständig institution, dock med den anknytning till postverket, som betingas därav, att postanstalterna fungera såsom postsparbankskontor;

att löneförhållandena i de båda verken böra vara reglerade efter enahanda grunder, samt

att, beträffande avlöningsvillkoren, de i avlöningsreglemente för postverket bestämda föreskrifter böra i det väsentliga bliva gällande jämväl för postsparbankens personal.

I § 2 av det avlöningsreglemente, som den 22 juni 1911 utfärdades för tjänstemän vid postsparbanken, stadgades ock skyldighet för dylik tjänsteman att underkasta sig den förflyttning till befattning inom *postverket*, som kan varda honom i behörig ordning ålagd, dock utan minskning i den honom vid förflyttningen tillkommande fasta avlöning;

och i § 2 av det nya avlöningsreglemente, som den 20 juni 1913 utfärdats för tjänstemän vid postverket, stadgas skyldighet för sådan tjänsteman att underkasta sig den förflyttning till befattning vid *postsparbanken*, som kan varda honom i behörig ordning ålagd, dock utan minskning i den honom vid förflyttningen tillkommande fasta avlöning.

Vid nu antydda förhållanden och då nuvarande avlöningsreglemente för postsparbanken ansluter sig till postverkets äldre avlöningsreglemente av år 1909, anser lönerogleringskommittén styrelsen för postsparbanken hava fullt fog för sin underdåniga framställning om nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken, avfattat i anslutning till det nya avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket.

Med denna utgångspunkt har kommittén gjort postsparbanksstyrelsens nu föreliggande förslag till föremål för granskning; och har denna granskning från kommitténs sida endast föranlett några smärre erinringar beträffande bestämmelserna i fråga.

Det har i det föregående omnämnts, att i det föreliggande förslaget blivit i en not 1) till § 1 intaget förklarande, att det särskilda förmansarvode (15 kronor i månaden) till var och en av högst 7 kvinnliga kontorsskrivare anses tillhöra tjänstgöringspenningarna. I sammanhang därmed har ur § 8 uteslutits vad i denna § i nuvarande avlöningsreglemente finnes stadgat därom, att detta särskilda arvode alltid utgår till den, som bestrider tjänsten.

Utän att häremot göra någon anmärkning, vill kommittén dock påpeka, att genom den förändrade avfattningen uti nämnda hänseende vederbörande kontorsskrivare kommer att, i motsats mot vad nu är fallet, få uppbära nämnda arvode även då hon åtnjuter semester. Kommittén antager meningen vara, att under sådan tid hennes vikarie i förmannskapet skall undfå på denna tid belöpande förmansarvode från anslag till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m.

Enligt § 7 anses ortstillägg såsom lön, utan att dock medföra höjning av pensionsunderlag.

I första stycket av § 5 säges emellertid, att vid avgång från tjänsten till följd av avskedstagande, entledigande eller dödsfall *lönen samt ortstillägget* utgår till månadens slut.

För konsekvensens skull och till undvikande av missförstånd torde då ock böra i mom. 4 i § 2 efter ordet *lönen* tilläggas '*och ortstillägget*', så att mom. må erhålla följande lydelse:

'4. Den, som av annan anledning, än som i mom. 3 omförmåles, åtnjuter ledighet eller är hindrad att bestrida sin befattning, kan förpliktas att — förutom tjänstgöringspenningar samt sådant arvode, som hänföres till tjänstgöringspenningar — av lönen och ortstillägg avstå så mycket, som, utöver vad vikarien i övrigt äger uppbära, erfordras för befattningens uppehållande eller eljest prövas skäligt.'

Det är redan förut nämnt, att i § 3 uti de föreslagna 'särskilda bestämmelser', som fogats till avlöningsreglementet, de särskilda momenten av misstag be-tecknats såsom 2 och 4 i stället för 1 och 2.

Det sista av nämnda två moment, som hänvisar till kungl. kungörelsen den 10 juni 1912, torde bära fullständigas med denna kungörelses rubrik och lyda sålunda:

'2. I fråga om löneförhöjning genom ålderstillägg ävensom rörande avlönings-fyllnad i visst fall till kvinnligt biträde gäller vad därom särskilt stadgats i nådiga kungörelsen den 10 juni 1912 angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla för å postsparbankens stat uppförda biträdesbefattningar.'

Departements-
chefen.

Av det förut sagda framgår, att det föreslagna nya reglementet för tjänstemän vid postsparbanken avser att bringa avlöningsbestäm-melserna i postsparbanken i överensstämmelse med motsvarande stadgan-den för postverket. Angelägenheten av att så sker torde vara med fullgoda skäl styrkt; och jag kan därför inskränka mig till att utan ytterligare motivering förorda förslaget i fråga med iakttagande dock av de utav löneredgeringskommittén gjorda erinringarna.

2:o.

Utgiftsstat
för postspar-
banken.

I postsparbanksstyrelsens ovanberörda skrivelse av den 23 januari 1914 har styrelsen för postsparbanken även framlagt förslag till utgifts-stat för postsparbanken, att tillämpas tills vidare från och med ingången av år 1915.

Den av 1911 års riksdag, på Kungl. Maj:ts förslag antagna utgifts-staten för postsparbanken, att tillämpas från och med den 1 januari 1912, omfattade tre huvudavdelningar, nämligen

A) <i>avlöningar</i> , tillhopa	kronor	242,995
(varav till »arvoden åt extra tjänstemän, vikariatsersättningar m. m.» 85,000 kronor)		
B) <i>omkostnader</i> , förslagsanslag	»	72,000
(varav till »ersättning till befattningshavare vid generalpoststyrelsen och postverkets lokal- förvaltningar för handläggning av postspar- banksgöromål» 32,000 kronor samt till »expen- ser och diverse utgifter» 40,000 kronor).		
C) <i>avkortningar och avskrivningar</i> , förslagsanslag ...	»	6,000
	Summa kronor	320,995.

Enligt vad av den kungl. propositionen i ämnet (nr 150, sid. 89) framgår, voro avlöningarna till postsparbankens ordinarie personal upp-tagna med de belopp, till vilka de med hänsyn till från postsparbanks-

styrelsen inhämtade uppgifter rörande dåvarande personalförhållanden vid densamma ansetts kunna beräknas.

Vid 1912 års riksdag uppfördes å postsparbankens avlöningsstat från och med år 1913 18 kvinnliga skrivbiträden.

I sammanhang därmed minskades anslaget till »arvoden åt extra tjänstemän, vikariatsersättningar m. m.» från 85,000 till 58,000 kronor.

Med hänsyn jämväl till en eventuell ökning i utgifterna för ålders-tillägg åt bokhållare höjdes det i staten uppförda anslaget till sju bokhållare från 18,860 till 19,315 kronor.

I följd härav höjdes utgiftsstaten för postsparbanken från 320,995 till 328,650 kronor.

Den utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas från och med den 1 januari 1914, vilken av Kungl. Maj:t framlades vid 1913 års riksdag i proposition nr 112, hade i vissa hänseenden en förändrad form.

Huvudavdelningarna voro:

A) *avlöningar och understöd*,

B) *omkostnader* (förslagsanslag) och

C) *avkortningar och avskrivningar* (förslagsanslag).

Vad den första huvudavdelningen angår, voro löner och tjänstgöringspenningar till den ordinarie personalen, med undantag för postsparbanksdirektören, ävensom vissa befattningshavare tillkommande ortstillägg angivna såsom förslagsanslag och upptagna med de belopp, till vilka dessa avlöningsförmåner (ålderstillägg till löner däri innefattade) med hänsyn till då kända personalförhållanden ansetts kunna beräknas.

Felräkningspenningar till kassören, särskilda arvoden å 180 kronor åt envar av sju kontorsskrivare samt arvode till förste vaktmästaren hade upptagits såsom särskilda fixa anslagsposter.

Anslag till »arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m.», hade betecknats såsom förslagsanslag.

Understöd åt två f. d. extra biträden hade tillkommit.

Beträffande själva anslagen å staten må nämnas, hurusom anslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. upptagits till 70,000 kronor, under det att motsvarande anslag vid 1912 års riksdag sattes till 58,000 kronor.

Det under huvudavdelningen »omkostnader» upptagna förslagsanslaget till ersättning åt befattningshavare vid generalpoststyrelsen och postverkets lokalförvaltningar för handläggning av postsparbanks göromål hade höjts från 32,000 till 35,000 kronor.

Utgiftsstatens slutsumma hade höjts från 328,650 till 356,085 kronor.

I skrivelse den 1 juni 1913 (nr 234) tillkännagav riksdagen, att

den icke haft något att erinra mot den i kungl. propositionen nr 112 angående postsparbanken innefattade framställning under förutsättning, vad anginge anslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m., att dess uppförande såsom förslagsanslag icke finge utnyttjas till beredande av någon förhöjning i den extra personalens dåvarande avlöningsförmåner. Riksdagen godkände den föreslagna utgiftsstaten, att tillämpas tills vidare från och med den 1 januari 1914, och bestämde postsparbankens anslag, förslagsvis, till 356,085 kronor, att utgå ur postsparbankens inkomster.

Styrelsen för
postsparban-
ken.

Styrelsen för postsparbanken har uti nu ifrågavarande skrivelse av den 23 januari 1914 erinrat, att den för postsparbanken fastställda utgiftsstaten för år 1914 upptoge för

avlöningar och understöd	kronor 275,085
omkostnader	» 75,000
avkortningar och avskrivningar	» 6,000
	<hr/>
	summa kronor 356,085

och att i beloppet till avlöningar och understöd inginge

ordinarie löner och tjänstgöringspenningar med	kronor 188,660
felräkningspenningar till kassören, särskilda arvoden till kontorsskrivare och förste vaktmästare med tillhopa...	» 1,760
ortstillägg med	» 13,425
arvoden åt extra biträden, vikariatsersättningar m. m....	» 70,000
understöd till två f. d. extra biträden med	» 1,240
	<hr/>
	kronor 275,085

Bland ordinarie löner och tjänstgöringspenningar äro inräknade arvoden till generalpostdirektören i egenskap av styrelsens ordförande samt till tre särskilda ledamöter i styrelsen. Dessa arvoden utbetalas, enligt avlöningsreglemente, i samma ordning som lön.

Beträffande nu anslagen till ordinarie löner och tjänstgöringspenningar åt postsparbankens personal skulle — yttrar styrelsen — de föreslagna förändringarna i det nya avlöningsreglementet för nämnda personal i fråga om avlöningsförbättring vid befordran och tillgodoräknande i visst hänseende av de år, som vid tillträdande av 1912 års stat blevo övertaliga, föranleda en ökning uppgående, såvitt nu kunde bedömas, till sammanlagt 1,760 kronor.

Vad anginge det för år 1914 anvisade förslagsanslaget till Orts-

tillägg, skulle detsamma, på grund av de föreslagna ändringarna i avlöningsreglementet, kräva en ökning av 90 kronor.

Övriga anslag å 1914 års utgiftsstat till avlöningar och understöd syntes styrelsen böra i 1915 års stat upptagas med oförändrat belopp, undantagandes förslagsanslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m., vilket borde av anledning, varom i det följande förmäles, höjas med i runt tal 2,000 kronor, eller från 70,000 till 72,000 kronor.

Beträffande de under huvudavdelningen »omkostnader» upptagna anslagen ävensom anslaget till avkortningar och avskrivningar, anser styrelsen dessa anslag böra bibehållas till oförändrat belopp i 1915 års utgiftsstat för postsparbanken.

I fråga om förhöjningen av anslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. har styrelsen för postsparbanken i sin mera nämnda underdåniga skrivelse den 23 januari 1914 hänvisat till en av styrelsen den 14 i samma månad avlåten underdånig skrivelse angående grunderna för avlöningen till extra tjänstemän vid postsparbanken.

Styrelsen säger sig i sistnämnda skrivelse haft tillfälle omförmåla, hurusom riksdagen vid behandlingen av den kungl. propositionen med förslag till utgiftsstat för postsparbanken för år 1914 väl godkänt nämnda förslag men endast under förutsättning, vad anginge anslaget till extra biträden, vikariatsersättning m. m., att dess uppförande såsom förslagsanslag icke finge utnyttjas till beredande av någon förhöjning i den extra personalens dittillsvarande avlöningsförmåner.

Det framhålles emellertid av styrelsen, att — med avseende därå att löneförhållandena till den ordinarie personalen vid postsparbanken i huvudsak reglerats efter samma grunder som de för postverkets ordinarie personal fastställda — lämpligheten torde kräva, att de stadganden, som äro eller varda gällande beträffande extra tjänstemän hos generalpoststyrelsen, jämväl bliva normerande för avlöningen till den extra tjänstemannapersonalen hos postsparbanken.

Styrelsen för postsparbanken lämnar därefter redogörelse *dels* angående en underdånig skrivelse av generalpoststyrelsen i december 1913 med hemställan om föreskrifter rörande avlöningen till kvinnliga extra biträden hos generalpoststyrelsen för tillämpning från ingången av år 1914, *dels* angående nuvarande avlöningsförhållanden för kvinnliga extra biträden vid postsparbanken.

Därest de av generalpoststyrelsen föreslagna grunderna för avlöningen till de hos generalpoststyrelsen anställda kvinnliga extra biträden tillämpades på dylika biträden hos postsparbanken, skulle — fortsätter

postsparbanksstyrelsen — avlöningen för de biträden, som tillhörde de högre avlöningsklasserna, bliva mindre än de inkomster de dittills åtnjutit, under det att biträden tillhörande de lägre avlöningsklasserna ävensom tillfälliga biträden finge uppbära en något förhöjd avlöning.

Styrelsen förklarar sig anse, att vid en avlöningsreglering för den kvinnliga extra biträdespersonalen hos postsparbanken efter de av generalpoststyrelsen föreslagna grunder för dylik personal hos sistnämnda styrelse avlöningsfyllnad till erforderligt belopp bleve berett sådant kvinnligt extra biträde hos postsparbanken, som genom denna reglering skulle med 1915 års ingång komma att uppbära mindre inkomstbelopp än det som tillgodokomme henne på grund av hittills gällande avlöningsbestämmelser.

Under berörda antagande skulle vid tillämpning av nämnda avlöningsreglering på de hos postsparbanken anställda kvinnliga extra biträden sammanlagda avlöningsförhöjningen för denna personal för år 1915 komma att uppgå till omkring 2,050 kronor.

Då, enligt postsparbanksstyrelsens mening, det av generalpoststyrelsen avgivna förslag till bestämmelser angående avlöningen till den kvinnliga extra biträdespersonalen ägde stora företräden framför de för postsparbankens personal i dylikt hänseende hittills gällande, i det att förslaget lönesatser stode i visst förhållande till de avlöningsbelopp, som, enligt gällande avlöningsreglemente tillkomme ordinarie kvinnliga tjänstemän vid postverket, syntes det postsparbanksstyrelsen, att, för åstadkommande av enhetlighet i avlöningsvillkoren för den kvinnliga extra biträdespersonalen hos generalpoststyrelsen och vid postsparbanken, det i postsparbankens utgiftsstat för år 1914 upptagna förslagsanslag till extra biträden, vikariatsersättning m. m. borde höjas med i runt tal 2,000 kronor.

Postsparbanksstyrelsen hemställer om fastställande av ett skrivelsen bifogat förslag till utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas tills vidare från och med ingången av år 1915; och meddelar styrelsen, att i denna stat »avlöningsarna till den ordinarie personalen förslagsvis upptagits med de belopp, vartill desamma med hänsyn till nu kända förhållanden ansetts kunna beräknas».

I den sålunda föreslagna staten upptagas för

A) avlöningar och understöd	kronor	278,935
(mot kronor 275,085 enligt staten för år 1914)		
B) omkostnader	»	75,000
C) avkortningar och restitutioner	»	6,000
	summa kronor	359,935
(mot kronor 356,085 enligt staten för år 1914).		

Förhöjningen utgör alltså 3,850 kronor.

Löneregleringskommittén, som anbefallts yttra sig jämväl över ifrågavarande statförslag och vad därmed sammanhänger, utlåter sig därom i sin förenämnda skrivelse sålunda:

Löneregleringskommittén.

»Den föreslagna staten — i vars första huvudavdelning de fasta avlöningarna till styrelsens ordförande och tre särskilda ledamöter samt till postsparbankens ordinarie personal sammanförts under gemensam rubrik 'ordinarie löner och tjänstgöringspenningar' och vars sista huvudavdelning utan särskild motivering erhållit den förändrade benämningen 'avkortningar och restitutioner' i stället för 'avkortningar och avskrivningar' — föranleder från kommitténs sida icke någon vidare erinran än att, då ju avsett är, att anslaget till arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m. fortfarande skall, såsom i senast fastställda stat, utgöra *förslags*-anslag, det ock bör betecknas såsom sådant i den föreslagna staten.

I anledning av vad i postsparbanksstyrelsens ovannämnda skrivelse den 23 januari 1914 yttras beträffande grunderna för avlöningen till den kvinnliga extra biträdespersonalen tillåter sig kommittén uttala den uppfattning, att, då jämlikt 1911 års riksdagsbeslut rörande postsparbankens ställning inom statsförvaltningen, löneförhållandena inom postverket och postsparbanken böra vara reglerade efter enahanda grunder samt, beträffande avlöningsvillkoren för ordinarie personal, de i avlöningsreglemente för postverket bestämda föreskrifter böra i det väsentliga bliva gällande för postsparbankens personal, det synes kommittén, att fog förefinnes för lämpligheten därav, att de grunder, som äro eller varda av Kungl. Maj:t bestämda för avlöningen till extra tjänstemän hos generalpoststyrelsen, i tillämpliga hänseenden bliva normerande även vid fastställande av grunderna för avlöningen till extra personal vid postsparbanken.

Enligt vad kommittén inhämtat, har genom kungl. brev den 13 mars 1914 meddelats bestämmelser angående avlöning till kvinnliga extra biträden hos generalpoststyrelsen.»

Med iakttagande av det utav löneregleringskommittén förordade förtydligandet i utgiftsstaten skulle denna erhålla följande lydelse:

Utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas från och med den 1 januari 1915.

	Kronor	Kronor	Kronor
A) Avlöningar och understöd:			
<i>Ordinarie löner och tjänstgöringspenningar.</i>			
Generalpostdirektören såsom ordförande i styrelsen för postsparbanken	2,000	—	—
3 ledamöter i styrelsen, vardera 600 kronor	1,800	—	—
Postsparbanksdirektören och chefen för postsparbanken	9,000	—	—
1 kamrerare och sekreterare (6,000—7,000 kronor) förslagsvis	7,000	—	—
1 förste aktuarie (5,000—6,500 ») »	6,500	—	—
1 kassör (4,200—5,500 ») »	5,500	—	—
1 registrator och aktuarie (4,200—5,500 ») »	5,500	—	—
4 revisorer (4,200—5,500 ») »	22,000	—	—
7 bokhållare (1,800—3,800 ») »	20,600	—	—
35 kontorsskrivare (1,500—2,100 ») »	72,500	—	—
18 skrivbiträden (1,250—1,650 ») »	29,700	—	—
5 vaktmästare (1,140—1,650 ») »	7,320	190,420	—
Kassören, felräkningspenningar	—	300	—
Särskilda arvoden å 180 kronor åt en var av 7 kontorsskrivare, tillhopa	—	1,260	—
Förste vaktmästare, arvode	—	200	—
Ortstillägg förslagsvis	—	13,515	—
Arvoden åt extra biträden, vikariatsersättning m. m.	—	72,000	—
Understöd åt f. d. extra biträdet Sofia Ulrika Malm	600	—	—
» » » » » Adelaide Charlotta Ljungh	640	1,240	278,935
B) Omkostnader:			
(Förslagsanslag)			
Ersättning till befattningshavare hos generalpoststyrelsen och vid postverkets lokalförvaltningar för handläggning av postsparbanksgöromål	—	35,000	—
Expenser och diverse utgifter	—	40,000	75,000
C) Avkortningar och restitutioner:			
(Förslagsanslag)			
			6,000
Summa	—	—	359,935

Departementis-
chefen.

Mot förenämnda utgiftsstat har jag intet att erinra, och tillstyrker jag därför fastställande av densamma.

3:o.

I detta sammanhang torde till behandling få upptagas jämväl följande ärende.

Styrelsen för postsparbanken har inkommit till Kungl. Maj:t med en den 23 januari 1914 dagtecknad framställning om avlöningsförhöjning med 1914 års ingång till tre tjänstemän vid postsparbanken, revisorerna B. S. Henning och E. J. A. Helleday samt vaktmästaren K. G. Sahlberg.

**Ifrågasatt
beredande av
löneförhöj-
ning åt vissa
befattnings-
havare vid
postspar-
banken.**

Uti berörda framställning har styrelsen för postsparbanken anfört, bland annat, följande.

*Styrelsen för
postspar-
banken.*

Enligt den avlöningsskala, som intagits i § 1 av hittills gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken, vore vid banken anställd revisor tillerkänd en begynnelseavlönning av 4,200 kronor, vilken avlöning kunde höjas efter tre år till 4,600 kronor, efter ytterligare tre år till 5,000 kronor och slutligen efter än ytterligare tre år till 5,500 kronor, samt vaktmästare en begynnelseavlönning av 1,140 kronor, vilken avlöning kunde efter tilländalupna treårsperioder höjas till respektive 1,260, 1,380, 1,500 och 1,650 kronor, allt för år räknat.

Tjänsteman vid postsparbanken, som vid 1911 års slut innehade, på grund av fast förordnande, i enlighet med Kungl. Maj:ts särskilda beslut inrättad befattning vid banken och vilken med 1912 års ingång tillträdde befattning (av angivet slag) å samma års stat, skulle emellertid, med stöd av stadgande i § 1 av de till nyssnämnda avlöningsreglemente hörande övergångsbestämmelser, äga att i avseende å beloppet av begynnelseavlönning vid sådant tillträde tillgodoräkna sig den tid, som förflutit, sedan han tillträtt innehavande befattning eller befattning tillhörande samma eller högre grad.

På grund därav hade, vid fastställande av avlöningsbeloppen för år 1912 till tjänstemännen vid postsparbanken, revisorerna Henning och Helleday samt vaktmästaren K. G. Sahlberg, vilka samtliga under år 1904 förordnats att uppehålla befattning i samma grad som den, till vilken en var av dem med 1912 års ingång befordrats, och vilka i övrigt uppfyllt de villkor, som berättigade dem till avlöningsförhöjning, tillerkänts en begynnelseavlönning av 5,000 kronor för en var av de båda förstnämnda och 1,380 kronor för Sahlberg.

Enligt ordalydelsen i § 1 av förenämnda övergångsbestämmelser skulle stadgandena i denna paragraf beträffande vederbörande tjänstemän endast tillämpas i fråga om begynnelseavlönning, men ej i avseende å avlöningsförhöjning.

Med avseende därå hade styrelsen, då fråga om bestämmande av avlöningsbeloppen för år 1914 till tjänstemännen vid postsparbanken förelåg till behandling, ansett förenämnda Henning, Helleday och Sahlberg, som allenast två år innehaft det under år 1911 för en var av dem bestämda avlöningsbelopp, författningsenligt ej vara berättigade att med 1914 års ingång tillerkännas avlöningsförhöjning.

Med föranledande därav hade Henning, Helleday och Sahlberg uti en till sty-

relsen gemensamt ingiven skrift hemställt, att styrelsen måtte vidtaga erforderliga åtgärder, på det att ifrågavarande avlöningsförhöjning, utgörande för en var av de båda förnämnda 500 kronor och för Sahlberg 120 kronor, allt för år räknat, måtte beredas dem från 1914 års början.

Såsom skäl för sin omförmälda framställning hade bemälda tjänstemän åberopat den omständigheten att, enligt de särskilda bestämmelser, som tillhörde det för postverkets tjänstemän från början av år 1914 gällande avlöningsreglemente, dylik tjänsteman, som innehafvt tjänst vid 1909 års stat och vilken med 1910 års ingång tillträtt befattning å sistnämnda års slut, ägde att i avseende å beloppet av begynnelseavlöning vid sådant tillträde samt avlöningsförhöjning tillgodoräkna sig den tid som förlutit, sedan han tillträtt innehavande tjänst, en förmån, som jämväl tillerkänts posttjänstemän, vilka, på grund av postsparbankens omorganisation, ej kunde tillträda sina respektive befattningar förr än från och med år 1912.

I anledning av vad sålunda förekommit ville styrelsen för postsparbanken erinra, hurusom vid 1911 års reglering av postsparbanken varit ansett, att löneförhållandena i postverket och postsparbanken skulle regleras efter enahanda grunder, samt att beträffande avlöningsvillkor de i avlöningsreglementet för postverket bestämda föreskrifterna i det väsentliga borde bliva gällande jämväl för postsparbankens personal.

Med 1914 års ingång hade emellertid för postverkets personal trätt i kraft det nya avlöningsreglementet jämte därtill hörande särskilda bestämmelser.

Enligt § 1 av nyssnämnda särskilda bestämmelser skulle, enligt vad postsparbanksstyrelsen vidare erinrat, tjänsteman vid postverket äga att under visst förhållande tillgodoräkna sig föregående tjänstgöringstid ej blott i avseende å beloppet av begynnelseavlöning utan även för *avlöningsförhöjning*; och hade i mom. 3 av samma paragraf tillika bestämts, att med innehavande av ordinarie tjänst även skulle likställas av generalpoststyrelsen utfärdat förordnande för tjänsteman att bestrida en tjänst, då sådant föranletts därav att tjänsteman förordnats att bestrida byråchefsbefattning, vilken bestämmelse hade nödvändiggjorts av uppskovet med postsparbankens omorganisation.

Finge dessa bestämmelser utan vidare tillämpas på de postsparbankens tjänstemän, varom fråga här vore, vilka samtliga med 1913 års utgång i mera än nio år med gott vitsord bestritt av dem nu innehavande tjänst eller tjänst av samma grad, hade styrelsen ansett dem hava varit berättigade att med 1914 års ingång bekomma avlöningsförhöjning med ovan för eu var av dem angivna belopp.

Enligt styrelsens förmenande kunde dock en sådan tillämpning ej författningsenligt äga rum.

Enligt bestämmelse i § 2 mom. 1 av gällande (nya) avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket, vore emellertid sådan tjänsteman underkastad förflyttning till befattning vid postsparbanken med bibehållande av den honom vid förflyttningen tillkommande fasta avlöning. En dylik till postsparbanken förflyttad tjänsteman finge sålunda å postsparbankens stat uppbära en honom på grund av tjänstålder i postverket tillerkänd högre avlöning än den, som, enligt nu gällande bestämmelser för postsparbankens tjänstemän, tillgodokomme en i avseende å tjänstålder med den förflyttade likställd innehavare av tjänst i samma grad, vars tjänstgöring hela tiden ägnats postsparbanken.

Vid nu angivna förhållande hade styrelsen ansett rättvisa och billighet kräva,

att tjänsteman vid postsparbanken, som, på grund av fast förordnande, bestritt jämlikt Kungl. Maj:ts särskilda beslut inrättad tjänst därstädes, och vilken med 1912 års ingång konstituerats å samma tjänst eller å tjänst i samma grupp, måtte få i avseende jämväl å avlöningsförhöjning tillgodoräkna sig den tid, som förflutit, sedan han tillträtt innehavande befattning eller befattning tillhörande samma grupp.

På grund härav och med tillkännagivande att, förutom Henning, Helleday och Sahlberg, samtliga hos postsparbanken nu anställda tjänstemän, som bestritt förordnanden av förenämnda slag och med 1912 års ingång konstituerats på vid 1911 års slut innehavda tjänster, redan då kommit i åtnjutande av slutavlöning å den tjänst, en var av dem bestrede, ville styrelsen hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att medgiva, att avlöningsförhöjning måtte av postsparbankens medel få med 1914 års ingång tillgodokomma revisorn Henning med 500 kronor och revisorn Helleday likaledes med 500 kronor samt vaktmästaren K. G. Sahlberg med 120 kronor, allt för år räknat.

Statskontoret har i infortrat, den 2 februari 1914 avgivet utlåtande över styrelsens för postsparbanken omförmälda framställning på anförda skäl förklarar sig anse billigheten kräva, att de ifrågavarande tjänstemännen vid postsparbanken beredas motsvarande förmån uti nämnda hänseende som tjänstemän vid postverket erhållit genom det nya avlöningsreglementet, samt fördenskull tillstyrkt postsparbanksstyrelsens framställning. Statskontoret.

Genom remiss har postsparbanksstyrelsens ifrågavarande framställning jämte statskontorets däröver avgivna utlåtande överlämnats till löneregeringskommittén för att vara tillgängliga vid avgivande av det infortrade underdåniga utlåtandet i fråga om nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken m. m. Med anledning härav yttrar kommittén i förenämnda skrivelse den 18 maj 1914 följande: Löneregeringskommittén.

»I det av postsparbanksstyrelsen den 23 januari 1914 avgivna förslaget till nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken jämte de till reglementet hörande särskilda bestämmelser har, såsom i den föregående delen av detta utlåtande antytts, § 1 i de nyssnämnda särskilda bestämmelserna blivit i det nu ifrågavarande hänseendet eller beträffande spörsmålet om avlöningsförhöjning lämpad efter motsvarande paragraf i de särskilda bestämmelserna till det vid 1913 års riksdag antagna nya avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket.

Sistnämnda reglemente länder till efterrättelse från och med den 1 januari 1914. Det nya avlöningsreglemente, som postsparbanksstyrelsen föreslagit för tjänstemän vid postsparbanken, skulle enligt förslaget lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1915.

Den framställning om avlöningsförhöjning för revisorerna vid postsparbanken Henning och Helleday samt vaktmästaren K. G. Sahlberg, varom nu är fråga, innebär alltså i själva verket, att den bestämmelse beträffande avlöningsförhöjning,

som innefattas i § 1 uti de särskilda bestämmelserna till det föreslagna nya avlöningsreglementet för postsparbanken, skulle med avseende å bemälda Henning, Helleday och Sahlberg få tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 1914.

Vid medgivande av begärda förhöjningar i avlöningsförmåner har under senare tid riksdagen i allmänhet ej varit villig att låta förhöjningarna tillämpas retroaktivt.

Postsparbanksstyrelsen har i nu förevarande ärende erinrat, hurusom vid 1911 års reglering av postsparbanken varit avsett, att löneförhållandena i postverket och postsparbanken skulle regleras efter enahanda grunder, samt att beträffande avlöningsvillkor de i avlöningsreglementet för postverket bestämda föreskrifterna i det väsentliga borde bliva gällande jämväl för postsparbankens personal. Postsparbanksstyrelsen har ock hänvisat till det nya, från ingången av år 1914 gällande avlöningsreglementet för postverket samt vissa föreskrifter i detta reglemente och därtill hörande särskilda bestämmelser.

Huruvida nu i förevarande fall med hänsyn till vad postsparbanksstyrelsen sålunda och i övrigt anfört eller tilläventyrs ur annan synpunkt sådana särskilda omständigheter må anses föreligga, att framställning i det av postsparbanksstyrelsen angivna syfte må böra göras hos riksdagen eller huruvida, ur synpunkten av befarade framtida konsekvenser i händelse av bifall, framställning icke bör göras, hemställer kommittén till Eders Kungl. Maj:ts nådiga beprövande.

I fråga om de ökade utgifter å den vid 1913 års riksdag antagna staten för postsparbanken för år 1914, vartill ett bifall till en eventuell framställning till riksdagen i förevarande fall skulle föranleda, har kommittén icke velat lämna obemärkt, hurusom vid jämförelse mellan nämnda stat och det av postsparbanksstyrelsen den 23 januari 1914 avgivna förslaget till utgiftsstat det befinnes, att förslagsanslaget till fyra revisorer är i bägge staterna upptaget med samma (högsta) belopp, eller 22,000 kronor.

Vid beräkningen hos postsparbanksstyrelsen av nämnda anslag för år 1914 synes man alltså hava föreställt sig, att revisorerna Henning och Helleday skulle komma i åtnjutande med 1914 års ingång av den avlöningsförhöjning, varom nu är fråga.

Huru i detta hänseende vid beräkningen ansetts och förfarit beträffande vaktmästaren Sahlberg, kan ej med ledning av nu föreliggande remisshandlingar utrönas.»

*Departements-
chefen.*

Ehuruväl den gjorda framställningen synes mig ganska behjärtansvärd, anser jag mig dock icke böra tillråda, att proposition i ärendet avlåtes till riksdagen. Såsom löneregeringskommittén framhåller, är nämligen här fråga om att med avseende å några tjänstemän vid postsparbanken giva retroaktiv verkan för innevarande år åt en avlöningsbestämmelse, som eljest är föreslagen att tillämpas först från och med nästa år; och med hänsyn till den av riksdagen i allmänhet hävdade grundsatsen att icke medgiva retroaktiv tillämpning av löneförhöjningar, lärer föga utsikt finnas för att riksdagens bifall till den nu ifrågasatta löneförbättringen skulle kunna vinnas.

Innan jag övergår till att göra de hemställanden, vartill jag i här berörda frågor föranledes, anser jag mig böra omförmåla en angelägenhet, varå lönerogleringskommittén i sin oftanamuda skrivelse av den 18 maj 1914 fäst uppmärksamheten. Kommittén yttrar i berörda avseende följande:

»I detta sammanhang anser sig kommittén böra giva tillkänna, att vid behandling av nu förevarande ärende kommitténs uppmärksamhet kommit att fästas å ett förhållande, som, ehuru det icke direkt äger samband med detta ärende, likväl torde förtjäna att beröras.

I nyssnämnda kungl. kungörelse den 10 juni 1912 säges i ingressen, att, sedan riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, å postsparbankens avlöningsstat från och med år 1913 uppfört visst antal kvinnliga skrivbiträden, Kungl. Maj:t funnit gott, i överensstämmelse med riksdagens beslut, förordna, att med avseende å ifrågavarande befattningar skola gälla vissa i kungörelsen intagna allmänna villkor och bestämmelser.

Bland de sålunda fastställda villkoren och bestämmelserna må här särskilt bemärkas följande:

'att biträde, som är anställt vid postsparbanken den 1 januari 1913 och blir antaget till biträde å denna stat, äger att, i den mån styrelsen för postsparbanken finner biträde böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet därförinnan innehåft stadig anställning vid postsparbanken.'

Motsvarande stadgande finnes beträffande postverket infört i kungl. kungörelsen den 29 juni 1912 angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla för kvinnliga biträdesbefattningar vid postverket (svensk författningssamling nr 201).

Huru sist omförmålda stadgande av generalpoststyrelsen ansetts böra tillämpas, framgår av styrelsens underdåniga skrivelse den 19 december 1913 angående avlöningen till kvinnliga extra biträden hos styrelsen, vilken skrivelse varit för kommittén tillgänglig vid behandlingen av nu förevarande ärende.

Efter att i skrivelsen hava angivit de arvodesbelopp, som enligt generalpoststyrelsens mening borde i allmänhet tillkomma kvinnliga extra biträden hos styrelsen, framhåller styrelsen såsom önskligt att i undantagsfall kunna tillerkänna biträde högre arvode än efter de sålunda föreslagna allmänna grunderna; och angiver styrelsen såsom den gräns, intill vilken arvodet i sådant fall skulle kunna höjas, till 1,500 kronor.

Styrelsen påpekar, att detta belopp visserligen är högre än det belopp — 1,400 kronor — som utgör minimiavlöningen (ortstillägg inberäknat) till ordinarie kvinnligt biträde hos styrelsen.

'Då emellertid' — fortsätter styrelsen — 'enligt nämnda kungörelsen angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla för kvinnliga biträdesbefattningar vid postverket den 29 juni 1912, biträde, som var anställt vid postverket den 1 januari 1913 och blir antaget till ordinarie biträde, äger att, i den mån generalpoststyrelsen finner biträdet böra komma i åtnjutande av en sådan förmån, för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet därförinnan innehåft stadig anställning vid postverket, torde det icke på

lång tid kunna ifrågakomma, att biträde, som blir ordinarie, därvid får sig tillerkänd minimiavlöningen.'

Enligt generalpoststyrelsens uppfattning, vilken, enligt vad kommittén inhämtat, även delas av styrelsen för postsparbanken, skulle alltså biträde, som var anställt vid vederbörande verk den 1 januari 1913, kunna komma i åtnjutande av nämnda förmån, icke blott om hon antogs till ordinarie biträde från och med den 1 januari 1913, utan även om hon först efter nämnda tidpunkt vunnit eller vinner befordran till sådan ordinarie befattning.

En sådan tolkning anser emellertid kommittén icke hava varit avsedd vid avfattningen av ifrågavarande stadgande. Kommittén håller nämligen före, att allenast i det fall att befordringen till ordinarie befattning skedde i sammanhang med ikraftträdande av beslutet om befattningens uppförande å verkets stat, alltså från och med den 1 januari 1913 biträde skulle kunna tillgodoräknas föregående tjänstetid såsom extra biträde vid verket.

I enlighet med denna uppfattning har också kommittén uti ett den 2 mars 1914 avgivet underdånigt utlåtande i fråga om uppförande (med ingången av år 1915) å statistiska centralbyråns stat av kvinnliga biträdesbefattningar föreslagit, att beträffande sistnämnda biträdesbefattningar skulle gälla

'att, därest kvinnligt biträde, som vid ingången av år 1915 är anställt vid statistiska centralbyrån och befordras till ordinarie biträde vid ämbetsverket från samma tidpunkt, omedelbart före sin befordran mot fast arvode utfört arbete av motsvarande eller jämförlig beskaffenhet därstädes, biträdet må äga att för åtnjutande av löneförhöjning räkna sig till godo den tid biträdet utfört sådant arbete vid ämbetsverket'.

Då frågan om den rätta innebörden av förenämnda stadganden beträffande biträden hos generalpoststyrelsen och styrelsen för postsparbanken alltså är föremål för olika meningar, torde det vara lämpligt att undersöka, huru samma stadganden tillkommit.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 23 maj 1906 (nr 171) anhöll riksdagen, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning, huruvida och i vad mån personer, som vore hos statens ämbetsverk och myndigheter på ett stadigvarande sätt sysselsatta med skrivgöromål och dylika sysslor, skulle kunna erhålla någon fastare anställning, ävensom för riksdagen framlägga det förslag, vartill denna utredning kunde föranleda.

Över den i riksdagens skrivelse innefattade framställningen infordrade Kungl. Maj:t utlåtanden från ämbetsverk och myndigheter.

Bland de myndigheter, vilka under dåvarande förhållanden icke ansågo sig böra föreslå fastare anställning för biträdena, voro generalpoststyrelsen och postsparbanksstyrelsen. Inom sistnämnda styrelse var emellertid föredraganden, chefen för postsparbanksbyrån, av skiljaktig mening, i det han ansåg för de kvinnliga biträdena böra föreslås ordinarie ställning med avlöning fördelad i lön och tjänstgöringspenningar jämte ålderstillägg, och hemställde han tillika, att vid postsparbankens uppförande å ordinarie stat där anställda kvinnliga biträden skulle, i den mån de befordrades till ordinarie befattning, äga att i fråga om ålderstillägg och pension tillgodoräkna sig den tid, de före den nya statens trädande i kraft tjänstgjort som extra biträden.

Löneregleringskommittén, som erhöi i uppdrag att yttra sig i ämnet, avgav

den 31 oktober 1907 betänkande, delen VII, angående fastare anställning för vissa biträden hos statens ämbetsverk och myndigheter.

Kommitténs förslag gick ut därpå, att hos statsmyndigheter skulle kunna anställas fasta biträden (i regel endast kvinnor), med vilkas befattningar skulle, förutom viss avlöning i form av arvode, följa viss rätt till semester, sjukhjälp och ålderdoms- (eventuellt invaliditets-) understöd.

Under erinran att åtskilliga myndigheter, i sammanhang med förslag om en fastare anställning för biträdena, upptagit till behandling den frågan, i vad mån förutvarande ständiga biträden skulle få tillgodoräkna sig sin tidigare tjänstgöring för föreslagna ålderstillägg och pension, framhöll kommittén, att med dess förslag den sålunda berörda frågan ägde betydelse egentligen endast i avseende å ålderdoms- eller invaliditetsunderstöd.

Frågan om beredande av fastare anställning åt vissa biträden hos statens ämbetsverk och myndigheter blev sedermera, efter framställningar från Kungl. Maj:t, föremål för vidare behandling vid 1910 års riksdag.

I statsverkspropositionen, andra huvudtiteln, föreslogs nämligen, att å ny avlöningsstat för fångvårdsstyrelsen måtte bland den ordinarie personalen uppföras ett skrivbiträde med angivna avlöningsförmåner. Jämväl i proposition nr 60 vid samma års riksdag, angående godkännande av tullverkets utgiftsstat för år 1911 m. m., föreslog Kungl. Maj:t, att å ny avlöningsstat för generaltullstyrelsen måtte uppföras två kvinnliga skrivbiträden med enahanda avlöningsförmåner, som upptagits för skrivbiträdet hos fångvårdsstyrelsen.

Enligt skrivelser den 9 juni 1910 nr 2 och den 10 juni 1910 nr 7, medgav riksdagen, att de sålunda föreslagna biträdena finge uppföras på ordinarie stat.

Det utdrag av statsrådsprotokoll för den 14 januari 1910, som fanns bifogat andra huvudtiteln av 1910 års statsverksproposition, innehåller ett av vederbörande departementschef gjort principuttalande i frågan om beredande av fastare anställning åt vissa biträden hos statens ämbetsverk och myndigheter.

Från nämnda principuttalande må erinras, hurusom departementschefen förklarade sig anse, att, när för en myndighet föreläge ett verkligt och stadigvarande behov av biträde samt myndigheten kunde för statstjänsten utnyttja biträdets arbetskraft i huvudsakligen samma omfattning som den ordinarie personalens, en dylik biträdesbefattning borde uppföras å myndighetens ordinarie stat.

Om så skedde, yttrade departementschefen vidare, borde ock biträdets rättigheter och skyldigheter utmätas väsentligen på samma sätt som tjänstemännens. I avseende å de biträden, vilka då vore sysselsatta hos olika myndigheter och bleve i enlighet med de nya bestämmelserna fast anställda, syntes departementschefen böra gälla, att de därvid i fråga om ålderstillägg finge tillgodoräkna sig den tid, som dessförinnan förflutit, sedan de hos myndigheten erhållit stadig anställning.

Vid den särskilda behandlingen av frågan om uppförande å fångvårdsstyrelsens stat av ett skrivbiträde uttalade departementschefen såsom sin mening att, i enlighet med vad förut nämnts, biträde, som då vore anställt hos styrelsen och upptoges å den nya staten, därvid borde få i fråga om ålderstillägg räkna sig till godo den tid biträdet dessförinnan varit stadigt anställt i verket.

I anslutning härtill upptogs ock uti departementschefens förslag till villkor och bestämmelser för åtnjutande av de i ny stat för fångvårdsstyrelsen upptagna avlöningsförmåner följande bestämmelse

att skrivbiträde, som vid nya statens ikraftträdande är anställt hos fångvårdsstyrelsen och antages till biträde å denna stat, äger att för åtnjutande av löneförhöjning räkna sig till godo den tid, biträdet därförinnan innehaft stadig anställning hos styrelsen.

Mot den nämnda bestämmelsen gjordes icke av riksdagen någon erinran, och intogs även motsvarande bestämmelse bland avlöningsvillkoren för generaltullstyrelsen.

Då avsett var, att beträffande de övriga nyreglerade ämbetsverk, inom vilka behov av dylika fast anställda biträden förefunnes, till riksdagen avlåta framställningar om uppförande i stat av erforderligt antal sådana biträden, anmodades ifrågasvarande ämbetsverk, bland dem generalpoststyrelsen, att inkomma med yttrande och förslag uti berörda hänseende.

Sedermera anbefalldes den 8 oktober 1910 löneregleringskommittén att avgiva utlåtande och förslag i ämnet.

Den 29 juni 1911 avgav kommittén det sålunda infordrade utlåtandet, innefattat i delen XXIX av kommitténs betänkanden.

Efter att hava erinrat om avlöningsvillkoren för skrivbiträdena hos fångvårdsstyrelsen och generaltullstyrelsen, framhöll kommittén i detta hänseende, att i anslutning till vad sålunda gällde för nyssnämnda biträden föreskrifter ock borde meddelas i blivande bestämmelser för sådana biträden å stat, varom då var fråga, med de modifikation, till vilka förhållandena kunde föranleda.

Sedan emellertid vid 1914 års riksdag å staterna för tre särskilda verk uppförts biträdesbefattningar, för vilka avlöningen bestämdes till samma belopp som för fångvårdsstyrelsens och generaltullstyrelsens skrivbiträden, föreslog Kungl. Maj:t vid 1912 års riksdag uppförande å stat av ett antal kvinnliga biträden hos åtskilliga ämbetsverk och myndigheter, bland dem generalpoststyrelsen och styrelsen för postsparbanken (propositioner nr 3 och 158).

Beträffande kvinnliga biträden vid sistnämnda båda styrelser föreslogos de nu ifrågasvarande bestämmelserna i avseende å rätt att för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg få i angivet fall tillgodoräkna föregående tjänstetid. Detta bifölls av riksdagen.

Såsom, enligt kommitténs mening, belysande vid tolkningen av de nu ifrågasvarande stadgandena beträffande biträden hos generalpoststyrelsen och styrelsen för postsparbanken tillåter sig kommittén erinra om vad i sådant hänseende bestämts angående biträden hos socialstyrelsen.

Vid 1912 års riksdag beslutades inrättandet av sistnämnda styrelse, i vilket ämbetsverk skulle ingå kommerskollegii avdelning för arbetsstatistik. Å socialstyrelsens stat uppfördes därvid ett antal kvinnliga biträden.

Bland de allmänna villkor och bestämmelser, som då fastställdes för åtnjutande av de i staten för socialstyrelsen uppförda avlöningsförmånerna, må anföras följande stadgande:

att kvinnligt biträde, som vid de nya tjänsternas uppförande i stat är anställt hos kommerskollegium och antages till biträde å socialstyrelsens stat, må för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet därförinnan innehaft stadig anställning hos kommerskollegium.

Då emellertid i statsverkspropositionen av den 14 januari 1914 i sammanhang med vissa ändringar i staten för socialstyrelsen föreslogos nya villkor och

bestämmelser för avlöningsförmånernas åtnjutande, upptogs ej vidare den nyssnämnda bestämmelsen om rätt för biträde att för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo viss föregående tjänstetid, oaktat, enligt vad kommittén inhämtat, fortfarande hos socialstyrelsen finnas anställda extra biträden, vilka förut tillhört kommerskollegii avdelning för arbetsstatistik.

Av den nu gjorda utredningen synes kommittén framgå, att avsikten med de ifrågavarande bestämmelserna beträffande kvinnliga biträden hos generalpoststyrelsen och styrelsen för postsparbanken varit att, då biträdesbefattning med ingången av år 1913 uppfördes å ordinarie stat, den som dittills bestritt motsvarande befattning och som för tiden från och med den 1 januari 1913 befordrades till ordinarie biträde, skulle få efter vederbörande styrelses beprövande tillgodoräkna sig tid, varunder biträdet därförinnan innehaft stadig anställning vid verket.

Kommittén har ansett sig böra så pass utförligt som skett inlåta sig på förevarande spörsmål, enär det syns kommittén synnerligen angeläget att, i sammanhang med prövningen av den framställning, som må anses böra avlätas till riksdagen beträffande nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken, m.m., riksdagen må bli i tillfälle uttala sig angående det rätta förståndet av ifrågavarande bestämmelse, på det att allmän förtydligande föreskrift må kunna givas beträffande tillämpningen av stadgandet i fråga vid såväl postsparbanken och postverket som ock inom andra förvaltningsområden.»

Den tolkning, som av lönereglerngskommittén givits åt här berörda avlöningsbestämmelser, anser jag vara riktig. Och för den händelse riksdagen, till vars kännedom frågan torde böra bringas, icke är av annan mening rörande rätta förståndet av samma föreskrifter, torde i sinom tid ett förtydligande stadgande böra utfärdas av innehåll, att i alla de fall, där föreskrivet är, att biträde, som vid viss angiven tidpunkt är anställt hos ämbetsverk eller myndighet och blir antaget till biträde å ämbetsverkets eller myndighetens stat, må äga att, i den mån ämbetsverket eller myndigheten finner biträde böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet före berörda tidpunkt innehaft stadig anställning hos ämbetsverket eller myndigheten, bör denna föreskrift så förstås, att den i densamma omförmälda förmånen är avsedd att tillgodokomma endast sådant biträde, som befordras till ordinarie biträdesbeställning från den angivna tidpunkten.

*Departements-
chefen.*

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst förutberörda förslag till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken med därtill hörande särskilda bestämmelser, vilket förslag skulle bifogas detta

protokoll, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att godkänna de av departementschefen förordade förslagen till avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken med därtill hörande särskilda bestämmelser och till utgiftsstat för postsparbanken, att tillämpas tillsvidare från och med den 1 januari 1915, samt på grund härav bestämma postsparbankens anslag, förslagsvis, till 359,935 kronor, att utgå av postsparbankens inkomster.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition i ärendet av den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Albert Tondén.

Förslag

till

avlöningsreglemente för tjänstemän vid postsparbanken.

§ 1.

Till generalpostdirektören, i egenskap av ordförande i styrelsen för postsparbanken, utgår arvode med 2,000 kronor för år, och till en var av tre särskilda ledamöter i styrelsen med 600 kronor för år, vilka arvoden utbetalas i samma ordning som lön.

Till de vid postsparbanken anställda tjänstemän utgår fast avlöning enligt följande stat, vilken anger tjänstemännens fördelning i vissa grupper, de för tjänstemännen inom en och samma grupp bestämda avlöningsbelopp samt det antal år, som bör förflyta från det tjänsteman tillträtt visst avlöningsbelopp, intill dess han kan komma i åtnjutande av det närmast högre.

	Kronor	år	Kronor	år	Kronor	år	Kronor	år	Kronor
Postsparbanksdirektör och chef	—	—	—	—	—	—	—	—	9,000
Kamrerare och sekreterare	—	—	—	—	6,000	3	6,500	3	7,000
Förste aktuarie	—	—	5,000	3	5,500	3	6,000	3	6,500
Registrator och aktuarie; revisor	—	—	4,200	3	4,600	3	5,000	3	5,500
Kassör	—	—	4,200	3	4,600	3	5,000	3	5,500
Bokhållare	1,800	2	2,000	2	2,200	2	2,400	2	—
Kontorsskrivare, kvinna ¹⁾	2,600	3	2,900	3	3,200	3	3,500	3	3,800
Skrivbiträde, kvinna	—	—	1,500	3	1,700	3	1,900	3	2,100
Vaktmästare ²⁾	—	—	—	—	1,250	3	1,450	3	1,650
	1,140	3	1,260	3	1,380	3	1,500	3	1,650

¹⁾ Till var och en av högst 7 kontorsskrivare, som förordnas att utöva förmanskap, må utgå särskilt arvode med 15 kronor i månaden, vilket belopp anses tillhöra tjänstgöringspenningarna.

²⁾ Förste vaktmästare åtnjuter särskilt arvode av 200 kronor om året, vilket arvode hänföres till tjänstgöringspenningar. Därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad med belysning och uppvärmning samt i övrigt erforderligt bränsle, skall, så länge denna förmån kvarstår, å lönen avdragas 300 kronor årligen. Sådant avdrag föranleder dock ej minskning av pensionsunderlaget.

Förestående avlöningsbelopp fördelas på följande sätt i lön och tjänstgöringspenningar:

	Lön	Tjänstgörings- penningar	Summa avlöning
	kronor	kronor	kronor
	5,600	3,400	9,000
	4,600	2,400	7,000
	4,300	2,200	6,500
	4,000	2,000	6,000
	3,700	1,800	5,500
	3,400	1,600	5,000
	3,100	1,500	4,600
	2,900	1,300	4,200
	2,700	1,100	3,800
	2,550	950	3,500
	2,400	800	3,200
Manliga tjänstemän	2,175	725	2,900
	1,950	650	2,600
	1,800	600	2,400
	1,650	550	2,200
	1,500	500	2,000
	1,350	450	1,800
	1,240	410	1,650
	1,125	375	1,500
	1,040	340	1,380
	945	315	1,260
	855	285	1,140
	1,575	525	2,100
	1,425	475	1,900
	1,275	425	1,700
Kvinnliga tjänstemän	1,100	550	1,650
	1,125	375	1,500
	900	550	1,450
	700	550	1,250

Med fast avlöning förstås i detta reglemente lön och tjänstgöringspenningar enligt förestående lönestat samt med avlöning den fasta avlöningen jämte ortstillägg och arvode.

§ 2.

För åtnjutande av den i stat uppförda avlöning och förhöjning därav efter viss tid gälla, med undantag för ordföranden och de tre särskilda ledamöterna i styrelsen för postsparbanken, följande allmänna bestämmelser.

1. Tjänsteman är underkastad såväl föreskrifterna i vederbörande instruktion som ock den utvidgade eller ändrade tjänstgöring eller den

förflyttning till annan befattning vid postsparbanken eller till befattning inom postverket, som kan varda honom i behörig ordning ålagd, dock utan minskning i den honom vid förflyttningen tillkommande fasta avlöning.

2. Med ordinarie befattning vid postsparbanken må icke förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommuns stat.

Ej heller må med sådan befattning förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroy eller blivit registrerat såsom aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag som helst, så framt ej, vad angår postsparbanksdirektören, Kungl. Maj:t och, vad angår innehavare av annan befattning, styrelsen för postsparbanken uppå därom gjord framställning och efter prövning, att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för fullgörandet av tjänstgöringen vid postsparbanken, finner uppdraget eller befattningen kunna få tills vidare mottagas och bibehållas.

3. Tjänsteman äger uppbära oavkortad avlöning icke blott för den tid, han verkligen tjänstgjort å egen eller annan befattning, utan även för den tid, varunder han åtnjutit semester eller vilken han på uppdrag av styrelsen för postsparbanken använt för att utom sin tjänstgöringsort göra iakttagelser i tjänsten eller som åtgått för fullgörande av de skyldigheter, vilka ålegat honom såsom fullmäktig eller revisor vid civilstatens änke- och pupillkassa.

Tjänsteman, som av sjukdom hindras att förrätta sin befattning, äger uppbära hela lönen samt ortstillägg.

Tjänsteman, som blivit oförmögen till tjänstgöring i följd av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, eller som förbjudits tjänstgöra till förekommande av smittofara på grund av annans sjukdom, äger att, efter styrelsens beprövande, uppbära avlöningen oavkortad under högst sex månader. Efter denna tid utgår avlöningen med belegg, som bestämmes av Kungl. Maj:t.

4. Den, som av annan anledning, än som i mom. 3 omförmäles, åtnjuter ledighet eller är hindrad att bestrida sin befattning, kan förpliktas att — förutom tjänstgöringspenningar samt sådant arvode, som hänföres till tjänstgöringspenningar — av lönen och ortstillägg avstå så mycket, som, utöver vad vikarien i övrigt äger uppbära, erfordras för befattningens uppehållande eller eljest prövas skäligen.

5. För erhållande av avlöningsförhöjning gälla såsom allmänna villkor,

att tjänsteman under mer än fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för att vinna avlöningsförhöjning, med gott vitsord bestritt sin egen eller, på grund av förordnande, annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller annan tjänstledighet med oavkortad avlöning eller fullgjort värnplikt, samt

att tjänsteman icke redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han är skyldig att avgå från tjänsten.

Avlöningsförhöjning tillträdes vid början av kalenderåret näst efter det, varunder den stadgade tjänståldern blivit uppnådd, därest ej annorlunda föranledes av vunnen befordran enligt efterföljande bestämmelser.

Vid befordran tillträder tjänsteman lägsta fasta avlöningen i den grupp, till vilken befordran äger rum, därest han antingen från tillträdadandet av den nya tjänsten skulle ägt uppbära lägre fast avlöning i den tjänst, varifrån befordran skett, eller ock icke innehar ordinarie tjänst. Eljest äger han tillträda den fasta avlöning, som enligt § 1 närmast överstiger det belopp, han från tiden för den nya tjänstens tillträdande varit berättigad att i den tjänst, från vilken befordran ägt rum, uppbära i fast avlöning.

Därjämte äger tjänsteman, såvida han icke redan samtidigt med tillträdadandet av den nya tjänsten intjänat avlöningsförhöjning genom ålderstillägg i vid befordringen innehavd tjänst, att i fråga om avlöningsförhöjning i den nya tjänsten räkna sig till godo den tid intill tre kalenderår, varunder han innehaft det fasta avlöningsbelopp, som enligt § 1 är närmast lägre än det fasta avlöningsbelopp, befordringen för honom medfört.

6. Därest tjänsteman efter egen ansökning förflyttas från en befattning till en annan, vars fasta slutavlöning är lägre, äger han bekomma samma fasta avlöning, som han skulle hava uppburit, om han kvarstått i den förra befattningen, med iakttagande dock att högre fast avlöning än den för den nya befattningen bestämda fasta slutavlöning icke utgår.

Ordinarie tjänsteman, som i behörig ordning förflyttas från befattning i postverket till befattning vid postsparbanken, äger att för åtnjutande av förhöjning i avlöningen samt för bekommande av semester tillgodoräkna sig den tid, han före förflyttningen varit i det förra verket anställd såsom ordinarie innehavare av tjänst, motsvarande den, till vilken förflyttningen äger rum.

§ 3.

1. Tjänsteman skall, om han därtill förordnas, vara skyldig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår bestrida högre befattning.

2. Erfordras vikarie för tjänsteman i följd av tjänsteresa, semester eller uppdrag såsom fullmäktig eller revisor vid civilstatens änke- och pupillkassa, äger den vikarierande att liksom ock annan i succession efter honom åtnjuta allenast den honom eljest tillkommande avlöning.

3. Erfordras vikarie för tjänsteman av annan anledning, äger den vikarierande, utöver egen avlöning, uppbära skillnaden mellan tjänstgöringspenningarna i lägsta lönegraden för, å ena sidan, den högre befattning, som uppehålls, och, å andra sidan, den vikarierandes egen befattning, dock med iakttagande, därest vikariatsförordnandet kommer att fortgå under längre tid än tre månader, att den vikarierandes sammanlagda avlöning under den överskjutande tiden ej må överstiga vad han såsom ordinarie å den högre befattningen skulle äga uppbära.

Skrivbiträde, som förordnas som kontorsskrivare, skall därunder åtnjuta den biträdet eljest tillkommande avlöning.

Därest postsparbanksdirektören för handläggning av särskilda ärenden är under några få, högst fyra dagar, hindrad att sköta sin befattning, skall annan tjänsteman vid postsparbanken vara pliktig att utan särskild ersättning sköta de till postsparbanksdirektörsbefattningen hörande löpande göromål.

§ 4.

Tjänsteman, som på förordnande förvaltar ledig tjänst, äger att, likasom ock vikarie i succession efter honom, under tiden åtnjuta fast avlöning till samma belopp, som han skulle hava uppburit å sin egen tjänst, samt dessutom skillnaden mellan tjänstgöringspenningarna i lägsta lönegraden för, å ena sidan, den högre befattning, som uppehålls, och, å andra sidan, den vikarierandes egen befattning; dock må för den tid, vikariatsförordnandet kommer att räcka utöver tre månader, den vikarierandes sammanlagda avlöning ej överstiga vad han såsom ordinarie å den högre befattningen skulle äga uppbära.

Skrivbiträde, som förordnas såsom kontorsskrivare, skall emellertid därunder åtnjuta allenast den biträdet eljest tillkommande avlöning.

Extra tjänsteman äger att under uppdrag, varom i denna paragraf är fråga, uppbära avlöning i lägsta graden å den tjänst, som han uppehåller.

§ 5.

Vid avgång från tjänsten till följd av avskedstagande, entledigande eller dödsfall utgår lönen samt ortstillägget till månadens slut.

Avlider vid postsparbanken anställd person, som innehar befattning, vilken icke är uppförd å ordinarie stat, må, därest och i den mån styrelsen så prövar skäligt, den för honom bestämda avlöningen utgå till månadens slut.

Avlider tjänsteman, vare sig ordinarie eller extra, i följd av olyckshändelse, timad under tjänsteutövning, må ett belopp, motsvarande den avlidnes fasta avlöning respektive arvode för en månad, såsom begravningshjälp tilldelas hans dödsbo.

§ 6.

Avhåller sig tjänsteman från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han under tiden ej åtnjuta någon avlöning. Varder tjänsteman avstängd från tjänstgöring eller tagen i häkte, skall under tiden den del av hans avlöning, som prövas icke böra användas till befattningens uppehållande, innehållas, såvida ej styrelsen för postsparbanken finner skäligt låta honom uppbära något därav.

§ 7.

Ortstillägg utgår till bokhållare och kontorsskrivare med femton procent av den fasta avlöningen, dock högst 450 kronor till bokhållare och 225 kronor till kontorsskrivare, samt till skrivbiträde med 150 kronor, allt för år räknat.

Ortstillägg anses såsom lön men medför icke höjning av pensionsunderlaget.

§ 8.

Felräkningspenningar tillkomma kassören med 300 kronor och utgå alltid till den, som bestrider tjänsten.

§ 9.

Anmärkningsprovision tillkommer tjänsteman vid postsparbanken, enligt de närmare grunder, Kungl. Maj:t bestämmer, med högst femton procent å varje belopp, som på grund av anmärkning, gjord av sådan tjänsteman, antingen såsom ej upptaget till redovisning eller såsom obehörigen krediterat inflyter till postsparbanken och utan anmärkningens framställande ej skulle hava kommit banken till godo, eller såsom för högt debiterat eller för lågt krediterat, återgäldas till vederbörande.

§ 10.

Uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst belopp må tilldelas vaktmästare, ordinarie och extra, enligt bestämmelser, som utfärdas av postsparbanksstyrelsen.

§ 11.

Vid sjukdom eller kroppsskada lämnas, enligt de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t meddelar, kostnadsfri läkarvård samt, efter läkares skriftliga ordination, jämväl medikamenter åt ordinarie vaktmästare ävensom åt extra ordinarie vaktmästare i fall, då han ådragit sig sjukdomen eller kroppsskadan under tid, då han varit i tjänstgöring använd.

Sådan förmån må dock icke i något fall tillkomma vaktmästares familj.

§ 12.

Vid tjänsteresa inom riket utgår resekostnads- och traktamentsersättning enligt resereglementet, därest icke för vissa slag av tjänsteresor andra föreskrifter eller bestämmelser om lägre ersättningsberäkning meddelats.

§ 13.

Tjänsteman äger årligen, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, postsparbanksdirektören, kamreraren och sekreteraren samt förste aktuarien under 45 dagar, övriga

tjänstemän 30 dagar med undantag av vaktmästare, vilka under angivna förutsättning äga åtnjuta semester under 15 dagar.

Tjänsteman, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att å tid av året, som bestämmes av styrelsen för postsparbanken, begagna sig av semester.

§ 14.

Grunderna för avlöningen till extra tjänstemän bestämmas av Kungl. Maj:t.

§ 15.

I fråga om skyldighet för tjänsteman att avgå från tjänsten mot åtnjutande av pension gäller vad i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension stadgas, varvid för vaktmästare vid postsparbanken skall gälla ett pensionsunderlag av 1,000 kronor.

§ 16.

Tjänstemännen vid postsparbanken tillsätts genom konstitutorial, vilket skall anses innebära, att tjänsteman kan i administrativ väg avsättas från sin befattning på grund av fel eller försummelse i tjänsten.

§ 17.

Envar, som den dag, då detta avlöningsreglemente träder i kraft, eller senare tillträder befattning såsom tjänsteman vid postsparbanken, är pliktig att underkasta sig reglementets villkor och bestämmelser, ävensom, i händelse han varder förflyttad till befattning inom postverket, jämväl de villkor och bestämmelser, som äro eller varda intagna i avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket.

Detta avlöningsreglemente skall lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1915.

Särskilda bestämmelser.

§ 1.

För de i denna paragraf omförmälda tjänstemän, som vid 1911 års slut, på grund av fasta förordnanden, innehaft i enlighet med Kungl. Maj:ts särskilda beslut inrättade befattningar vid postsparbanken och vilka med 1912 års ingång tillträtt någon av de i denna paragraf omförmälda befattningar å sistnämnda års stat, skola i avseende å beloppet av begynnelseavlöningen vid sådant tillträde samt avlöningsförhöjning tillämpas följande i paragrafen intagna särskilda bestämmelser.

1. Ifrågavarande tjänstemän anses hava varit indelade i följande grupper:

första gruppen kamreraren och sekreteraren;

andra gruppen kassören, registratorn, aktuarien, revisorer tillika bokhållare;

tredje gruppen förste vaktmästaren, vaktmästare.

2. Tjänsteman äger tillgodoräkna sig den tid, som förflutit sedan han tillträtt fast förordnande å innehavande befattning eller befattning tillhörande samma eller högre eller närmast lägre grupp. Följande i 1912 års stat uppförda befattningar anses vid sådan beräkning vara fördelade på förenämnda grupper sålunda, att

till *första gruppen* hänföras kamreraren och sekreteraren samt förste aktuarien;

till *andra gruppen* kassören, registratorn, tillika aktuarie, och revisorer; och

till *tredje gruppen* förste vaktmästaren och vaktmästare.

§ 2.

De i § 2 mom. 5 i avlöningsreglementet meddelade bestämmelser skola för tjänsteman, som befordrats under tiden efter 1912 års ingång intill dess avlöningsreglementet träder i kraft, tillämpas såsom om desamma varit gällande redan vid den tidpunkt, från vilken befordran ägt rum.

§ 3.

1. Den, som före 1909 års utgång antagits till e. o. tjänsteman i generalpoststyrelsen eller styrelsen för postsparbanken eller till e. o. post-

expeditör, eller som före nämnda tidpunkt antagits till extra biträde i postverket och efter sådant antagande blivit e. o. postexpeditör eller som vid nämnda års utgång hade fast anställning hos generalpoststyrelsen eller i postsparbanksbyrån såsom amanuens eller annat biträde, må, i den mån postsparbanksstyrelsen finner honom eller henne böra komma i åtnjutande av en dylik förmån, i fråga om begynnelseavlöning och avlöningsförhöjning såsom bokhållare respektive kontorsskrivare räkna sig tillgodo så stor del av tiden för tjänstgöringen såsom respektive e. o. tjänsteman eller e. o. postexpeditör, extra biträde, amanuens eller annat biträde, som överskjuter fem år; och äger manlig tjänsteman att vid sådan beräkning utgå från 2,200 kronor såsom lägsta avlöning. Manlig e. o. tjänsteman hos styrelsen för postsparbanken eller extra postexpeditör, som i sådan egenskap anställts under något av åren 1910, 1911, 1912 eller 1913 må såsom bokhållare tillgodonjuta en begynnelseavlöning av 2,000 kronor.

2. I fråga om löneförhöjning genom ålderstillägg ävensom rörande avlöningsfyllnad i visst fall till kvinnligt biträde gäller vad därom särskilt stadgats i nådiga kungörelsen den 10 juni 1912 angående allmänna villkor och bestämmelser att gälla för å postsparbankens stat uppförda biträdesbefattningar.

§ 4.

Tjänsteman, som vid 1914 års utgång innehar befattning å 1914 års stat för postsparbanken och som icke vill underkasta sig den nya avlöningsstaten samt de i avlöningsreglementet meddelade villkor och bestämmelser, skall därom före nämnda års slut hos styrelsen för postsparbanken göra anmälan. Till tjänsteman, som före berörda tidpunkt gjort dylik anmälan, skola avlöningsförmåner utgå enligt för honom förut gällande grunder.

Avlöningsförhöjning på grund av förestående särskilda bestämmelser må icke tillträdas förr än tidigast från och med år 1915.
